

mod Forslaget om at stemme § 3 ud og til senere at stemme for Lovens endelige Vedtagelse.

Piper: Der er til denne Behandling af Højres Medlemmer stillet Forslag om, at § 3 skal udgaa. Da jeg senere vil tage Ordet, naar selve Lovforslaget kommer til Behandling, skal jeg ikke indlade mig paa nogen vidtløftig Imødegaelse af de Udtalelser, den ærede Ordfører fremsatte. Jeg havde Lejlighed til ved Sagens anden Behandling at tale mod denne mærkværdige Bestemmelse i § 3, og der blev allerede ved anden Behandling foretaget en Afstemning, der havde til Resultat, at vi tillkendegav, at vi ikke ønskede Lovforslaget vedtaget med denne Paragraf. Dette Spørgsmaal har imidlertid saa stor principiel Betydning, at vi mene, at det ved tredje Behandling bør foreligge endnu klarere, hvad der er vort Standpunkt i denne Sag, og derfor have vi stillet dette Ændringsforslag.

Med Hensyn til det andet Ændringsforslag, som er stillet af Forsvarsministeren og tiltraadt af et Flertal, ser jeg deri en Forringelse af den Ordlyd, som § 3 har faaet ved anden Behandling. Det Forslag, der den Gang var stillet af 2 Medlemmer her i Tinget om Ændring i § 3, gav vi vor Stemme, det var en Forbedring, men dette er en Forringelse, og dette maa derfor jeg og mine Meningsfæller stemme mod.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Med Hensyn til den sidste Talers Bemærkning om, at det Forslag, Forsvarsministeren har stillet til en ny Redaktion af Indledningen til § 3, betegner en Forringelse, skulde denne formentlig ligge i, at de tidligere Ord om, at Nedlæggelsen i 1922 kun skal finde Sted, for saa vidt ikke Regering og Rigsdag forinden have truffet anden Bestemmelse, ere udgaaede. Men reelt har det jo ikke noget at sige efter det, som ganske rigtigt er udtrykt i Overenskomsten, som jeg før læste op. Det er en selvfølgelig Ting, at det til enhver Tid staaar Rigsdag og Regering frit for at tage dette Spørgsmaal op, og de, som tro, at det vil blive taget op — og til dem hører jeg, jeg tror, at det vil blive taget op inden 1. April 1922 —, kunne være trygge for, at det akkurat lige saa godt vil blive taget op, enten disse Ord staa i dette Forslag, eller de ikke staa der. Det afhænger aldeles ikke deraf, men det afhænger af, hvordan Opfattelsen er i Re-

gering og Rigsdag til den Tid, da der kan være Tale om at tage Spørgsmaalet op.

Frijs: Før denne Sag forlader dette Ting, vil jeg gerne sige et Par Ord. Jeg antager, at det maa være mig tilladt at tale om selve Sagen, ligesom den ærede Ordfører har gjort.

Dette mærkelige Aar, som begyndte under saa sørgelige Auspicier, som fortsattes med saa store Overraskelser og saa store Skuffelser, og som kulminerede i Sommer i en af de besynderligste politiske Situationer, vi endnu have haft, endte jo ogsaa i en Besynderlighed, nemlig i den meget omtalte Overenskomst. De forskellige Venstrepartier i Folketinget havde Aaret igennem flyttet Brikkerne mod hinanden, ogsaa til Dels med hinanden, men uden at komme til noget Resultat, man var kørt fuldstændig fast. Man endte saa i en Overenskomst, hvilket i og for sig ikke er noget sørgeligt, men den havde ganske sikkert den store og beklagelige Mangel, at alle Parter i den var sluttede i en saa tæt Omfavnelser, at al Aktionsfrihed derigennem var bortfalden.

Da jeg saa det, blev det mig ganske klart, at dette Ting ikke vilde faa og ikke vilde kunne faa nogen stor Indflydelse i Retning af at gøre store Forandringer i selve Overenskomsten. Spørgsmaalet vilde blive: enten en Forkastelse eller en Resignation. Jeg har valgt Resignationen. Jeg har ment, at overfor denne store og vigtige Sag var man nødt til, naar Spørgsmaalet ikke kunde løses paa anden Maade, at resignere. Hvad denne Resignation har kostet mig, skal jeg ikke omtale her, jeg tror, det er bedst at lade det ligge. Jeremiader har jeg overhovedet aldrig set føre til noget. Hovedgrunden for mig til at resignere har jeg allerede nævnt ved første Behandling af denne Sag, og jeg agter ikke at trække den frem her igen, da jeg er fuldt enig med det ærede 5te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) i, at man i denne Sag allerede har talt vel meget om Udlandet og Udlandets Dom.

Som sagt, jeg har resigneret. Men ikke alle have kunnet resignere, og jeg forstaar det fuldt vel. Jeg forstaar godt, hvor vanskelig Stillingen har været for mange af de Herrer. Jeg har hørt Højres mangeaarige Fører, det ærede 7de kongevalgte Medlem (Estrup), opfordre dette Ting til at forkaste dette Lovforslag og følge ham her. Jeg gaar ud fra som